

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Kůchlerovou,
Ph.D. ve věci

žalobkyně: J. Ř.
proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 22. května 2023, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou napadeným rozhodnutím zamítla žalovaná námitky žalobkyně, směřující proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 31. 1. 2023 č. j. X, kterým podle § 56 odst. 1 písm. e) ve spojení s § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“) byla žalobkyni ode dne 18. 3. 2023 snížena výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, který činí 8 130 Kč měsíčně. Dle výroku I. napadeného rozhodnutí se prvoinstanční rozhodnutí potvrzuje s tím, že žalobkyni náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 8 661 Kč do 17. 7. 2023. Výrokem II.

napadeného rozhodnutí byl ode dne 18. 7. 2023 žalobkyni odejmut invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.

2. Správní orgán I. stupně nejprve rozhodl na podkladě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Hradci Králové ze dne 4. 1. 2023, podle něhož žalobkyni z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položce 1b) dle přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a soc. věcí č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška č. 359/2009 Sb.“), poklesla její pracovní schopnost o 35 %, a je tedy invalidní v prvním stupni. Za datum změny stupně invalidity lékař OSSZ Hradec Králové v citovaném posudku určil datum 28. 12. 2022.
3. Žalovaná v rámci námitkového řízení nechala přezkoumat zdravotní stav žalobkyně lékařem České správy sociálního zabezpečení, pracoviště Ostrava. Z přezkumného posudku lékaře ČSSZ Ostrava ze dne 2. 5. 2023 pak bylo zjištěno, že od 28. 12. 2022 není žalobkyně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost pouze o 30 %.
4. Lékař ČSSZ Ostrava dospěl k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII. (postižení svalové a kosterní soustavy), oddílu E (dorzopatie a spondylopatie), položce 1b (bolestivý syndrom páteře s lehkým funkčním postižením) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., tj. pouze 20 %. Vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace se podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 % a celkově tak činí 30 %.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě a ve vyjádření žalované

5. Žalobkyně ve své žalobě doručené soudu dne 3. 7. 2023 uvedla, že hodnocení jejího zdravotního stavu je v rozporu s nálezy odborných lékařů. Posudkový lékař učinil závěr o jejím zdravotním stavu, aniž by se účastnila jednání a aniž by ji podrobněji zkoumal. Na základě toho dospěla k závěru, že žalovaná nedostatečně zjistila skutkový stav. Též namítá, že nebylo přihlédnuto k § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., domnívá se, že v souladu se zdravotní dokumentací by byl její zdravotní stav ohodnocen podle kapitoly XIII., odd. E, položce 1d) citované vyhlášky, což odpovídá invaliditě třetího stupně.
6. Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 19. 7. 2023 uvedla, že podle § 39 odst. 4 ZDP se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachovalé pracovní schopnosti v případě poklesu nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
7. V otázce posouzení nároku na dávku důchodového pojištění podmíněného dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem je žalovaná vázána posudkem lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení ve smyslu § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci

a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPSZ“), resp. v případě námitkového řízení pak § 88 odst. 9 citovaného zákona, neboť posouzení míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou odborná, vyžadující znalost z oborů medicíny a posudkového lékařství. Tento posudek s náležitostmi uvedenými v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb. byl vypracován dne 2. 5. 2023. Vzhledem k žalobním bodům žalovaná navrhuje důkaz posudkem Posudkové komise MPSV, která je ve smyslu § 4 odst. 2 ZOPSZ povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.

III. Jednání před soudem

8. Dne 24. 11. 2023 se ve věci konalo jednání před krajským soudem, kterého se osobně zúčastnily žalobkyně a dále i pověřená pracovnice žalované.
9. V průběhu jednání krajský soud provedl k důkazu posudek Posudkové komise Ministerstva práce a soc. věcí ČR v Hradci Králové (dále jen „PK“). Ten byl vypracován dne 12. 10. 2023 komisí složenou z MUDr. V. M. (posudkový lékař - předseda komise), MUDr. H. Z. (další lékař – neurochirurgie) a tajemníka Bc. I. W. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je **vleklý algický syndrom bederní páteře při degenerativních změnách bez kořenového kompresivního syndromu**. Procentní míra poklesu její pracovní schopnost byla stanovena podle kapitoly XIII, oddíl E, položka 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. na 20 %, s přihlédnutím k dosaženému stupni vzdělání, výkonu nejvýše středně těžké práce a možnosti rekvalifikace byla zvýšena podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky na 30 %.
10. Dle posudkového závěru klinické funkční neurologické nálezy nedokládají těžké postižení nervosvalového vedení ani závažnou poruchu cití. V nálezech není doložena porucha hybnosti končetin, je doloženo pouze lehké omezení dynamiky bederní páteře. Bolesti jako subjektivně vnímané potíže nejsou a ani nemohou být posudkovým kritériem. Praktickým lékařem uváděný anxiosně depresivní syndrom nebyl objektivizován odborným psychiatrickým vyšetřením, léčenou hypertenzi lze považovat za esenciální a bez posudkově významných funkčních projevů, snížená činnost štítné žlázy je léčbou kompenzována a nejsou objektivizovány její závažné poruchy. Zvýšené menstruační krvácení v období premenopauzy bez nutnosti kompenzovat krevní ztráty a vyžadující dočasnou pracovní neschopnost z nálezu nevyplývá.
11. V posudku byl též shrnut průběh předchozího řízení, předmětný posudek oproti posudku lékaře OSSZ Hradec Králové ze dne 28. 12. 2022 neuznal žalobkyni invalidní v žádném stupni, neliší se od však od posouzení zdravotního stavu v námitkovém řízení lékařem LPS ČSSZ, pracoviště Ostrava ze dne 2. 5. 2023. Posudek lékaře OSSZ Hradec Králové ze dne 28. 2. 2022, dle kterého byl dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav posouzen podle kapitoly XIII, oddíl E položka 1d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., tedy stav odpovídající invaliditě třetího stupně, je považován za posudkový omyl.
12. Žalobkyně dále při jednání krajského soudu předložila a navrhla k provedení k důkazům lékařskou zprávu svého praktického lékaře ze dne 3. 11. 2023. Krajský soud uvedenou zprávu k důkazům rovněž provedl. Uvedená zpráva konstatuje, že zdravotní stav žalobkyně je dlouhodobě nepříznivý a nelze očekávat jeho zlepšení. Jediné, co lze je pacientku částečně zbavit bolesti. Dává ke zvážení přiznání invalidity I. stupně pro žalobkyni. Uvedená zpráva je časově vydána až po dni žalobou napadeného rozhodnutí, a

to o celý půlrok. Zároveň nepřináší žádné odborné závěry – na rozdíl od výše uváděných závěrů plynoucích z posudku posudkové komise. Krajský soud tedy dospívá k závěru o to, že uvedená zpráva nemění a ani nikterak nerelativizuje závěry plynoucí z výše uváděného posudku posudkové komise.

IV. Posouzení věci krajským soudem

13. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního s. ř. s. v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) a vycházel přitom ze zjištěného skutkového a právního stavu (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a konstatoval, že závažnějších pochybení v průběhu správního řízení a v napadeném rozhodnutí žalované neshledal.
14. **Žaloba byla shledána nedůvodnou.**
15. V ustanovení § 39 ZDP, je v odst. 1 uvedeno, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
16. V odst. 2 se pak uvádí, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, - nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, - nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
17. V odst. 3 je uvedeno, že pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
18. Odst. 4 tohoto ustanovení pak upravuje určování poklesu pracovní schopnosti, při němž se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, - zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, - zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, - schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, - schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, - v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.
19. Další odstavce tohoto ustanovení pak upravují to, že za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí, za stabilizovaný zdravotní stav se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Pojištěnec je pak adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyl, popřípadě znovu nabyl schopnosti a dovednosti, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení

zdravotního stavu vlivem takové činnosti. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se určuje v celých číslech.

20. Soud dále k věci uvádí, že správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle platné a účinné právní úpravy platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna (viz k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, čj. 6 Ads 11/2013-20, přístupný na www.nssoud.cz). Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, čj. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz).
21. Náležitosti posudku jsou upraveny v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35%, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, čj. 4 Ads 19/2012-18, přístupný na www.nssoud.cz).
22. Soud dodává, že posouzení míry poklesu pracovní schopnosti představuje odbornou medicínskou otázku, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí, též znalosti

z oboru posudkového lékařství a jejíž posouzení je zákonem svěřeno posudkovým orgánům (srov. § 4 odst. 2, § 8 a § 16 ZOPSZ). Odborné posudkové závěry ovšem nepodléhají hodnocení soudu z hlediska jejich správnosti, neboť k tomu soudci nemají odborné lékařské znalosti. V posudku musí být uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení je považováno za jeho rozhodující příčinu. Za rozhodující příčinu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb.). Procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze k vyhlášce o posuzování invalidity. Posudková komise je povinna odůvodnit zařazení zdravotního postižení pod konkrétní položku uvedené přílohy i určení míry poklesu pracovní schopnosti v rámci rozpětí stanoveného v jednotlivých položkách, včetně případného navýšení podle § 3 citované vyhlášky. Je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.

23. V posuzované věci soud vyhodnotil posudek posudkové komise MPSV ze dne 12. 10. 2023 jako posudek splňující všechny formální náležitosti ve smyslu § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Posudek byl vypracován posudkovou komisí zasedající v řádném složení za účasti lékaře s odborností neurologie. Žalobkyně se zasedání komise zúčastnila. Dle názoru soudu byl tedy komplexně zhodnocen její zdravotní stav.
24. Soud k věci uvádí, že za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je v předmětném posudku shledáno zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII (postižení kosterní a svalové soustavy), oddílu E (dorzopatie a spondylopatie), položka 1b (s lehkým funkčním postižením, postižení zpravidla více úseků páteře, polytopní blokády s omezením pohyblivosti, svalové dysbalance, porucha statiky a dynamiky páteře s občasnými projevy kořenového dráždění, s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem, bez známek poškození nervu, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s mírou poklesu pracovní schopnosti 20%. Vzhledem k vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, byla zvýšena tato hodnota s ohledem na § 3 odst. 2 citované vyhlášky o 10 %, celkově tedy činí 30 %. Posudek obsahuje též shrnutí dosavadního řízení ve věci invalidity.
25. V souhrnu krajský soud shledal, že předložený posudek posudkové komise MPSV je po stránce obsahové úplný a přesvědčivý, a splňuje tak požadavky kladené judikaturou na to, aby mohl být stěžejním důkazem o invaliditě žalobkyně. Dle PK pokles pracovní schopnosti žalobkyně činil 30 %, tj. žalobkyně nebyla invalidní. Žalovaná tedy nepochybila v tom, že žalobkyni odňala invalidní důchod z důvodu nesplnění podmínek stanovených v § 38 ZDP.
26. Soud přitom nepochybně zdravotní postižení žalobkyně, avšak jak plyne i ze shora uvedeného, tak soud dospěl k závěru, že zdravotní stav žalobkyně byl přezkoumán řádně a objektivně, přičemž bylo prokázáno, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí, tj. k datu 22. 5. 2023 nesplňovala podmínky přiznání invalidity.

27. Soud závěrem konstatuje, že chápe obtížnou životní situaci i zdravotní obtíže žalobkyně a z toho plynoucí potíže na pracovním trhu, avšak tyto skutečnosti samy o sobě nemohou vést k jinému posouzení. S ohledem na výše uvedené totiž nebylo prokázáno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně invalidní, a proto nemohl její žalobě vyhovět.
28. Soud pro úplnost uvádí, že případné zhoršení zdravotního stavu po vydání napadeného rozhodnutí žalované nemůže být v rámci tohoto přezkumu hodnoceno. Soud zde odkazuje např. na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2007, č. j. 4 Ads 125/2006-39, podle něhož rozhoduje-li Česká správa sociálního zabezpečení o nároku na dávku, jejíž přiznání je podmíněno zdravotním stavem (zde: zvýšení důchodu pro převážnou bezmocnost, § 70 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení), vychází z odborného lékařského posouzení o zdravotním stavu, který je zjišťován k datu rozhodnutí správního orgánu. Zhoršení zdravotního stavu po tomto datu může být předmětem posouzení teprve na základě nové žádosti.

V. Závěr a náklady řízení

29. Krajský soud považoval podkladový posudek PK v Hradci Králové za objektivní, komise měla k dispozici veškerou dostupnou zdravotní dokumentaci žalobkyně a zasedala v řádném složení. Krajský soud proto shledal žalobu nedůvodnou a postupem dle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl.
30. Výrok II. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť úspěšná žalovaná nežádala náhradu nákladů řízení a žalobkyně nebyla v řízení úspěšná, pročez nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. Pokud kasační stížnost proti tomuto rozsudku nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele, Nejvyšší správní soud ji odmítne pro nepřijatelnost.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 24. listopadu 2023

JUDr. Martina Kůchlerová, Ph.D. v. r.
samosoudkyně